

Legemliggørelse

Hvorfor læse denne tekst ...

Begrebet legemliggørelse giver os mulighed for at se den menneskelige krop ikke kun som en tages for givet biologisk objekt, men også som en sociokulturel enhed, der aktivt deltager i skabelsen af social mening og relationer til andre enheder og verden. I dette perspektiv er menneskekroppen en kilde til oplevelse skabt gennem intersubjektiv kommunikation, hvor sociale normer, værdier og overbevisninger afspilles, reproduceres og forhandles. Begrebet legemliggørelse giver os mulighed for at udforske forholdet mellem kropskultur, social praksis og repræsentationen af individuelle og kollektive selv.

legemliggørelse er en måde at konceptualisere personlighed på. Det behandler måderne på det legemliggjorte selv udføres i social interaktion og får betydning gennem diskursiv praksis, magtkamp, diskriminerende adfærd og identifikations- og kategoriseringsprocesser.

I skolemiljøet i et kristen, vesteuropæisk land er brugen af hijab (et slør, der bæres af muslimske kvinder, der dækker hoved og bryst) af en kvindelig indvandrer eller flygtningestudent, der er relateret til religiøs overbevisning (behov for at dække visse dele af kvindelig krop i nærvær af enhver mand uden for den nærmeste familie) kan stigmatisere dem.

I en kulturel sammenhæng, hvor det dominerende ideal om den mandlige og / eller kvindelige krop er den 'tynde krop', kan studerende med en tynd kropsform måske nyde en større grad af social accept og højere status end dem med en korpulent krop, der måske tiltrække nedsættende kaldenavne og diskriminerende adfærd. På samme måde kan en tatoveret eller en gennemboret mandlig eller kvindelig studerende opleve kritik eller afvisning af studerende og / eller lærere på grund af deres kropslige udseende, som kunne opfattes som en handling, der udfordrer de gældende regler og ideer om passende opførsel.

Historisk kontekst

Begrebet legemliggørelse bruges i samfundsvidenskaben til at diskutere kroppen som et socialt og kulturelt fænomen. Meget europæisk tænkning har set kroppen som en biologisk baggrund for det sociale liv. I en tidlig undersøgelse af kroppens kulturelle og sociale dimensioner pegede Hertz (2013 [1909]) på den symbolske fremtrædende plads i højre hånd. Mere berømt opfattede Marcel Mauss kroppen som et socialt produkt og introducerede kroppens teknikker som måder, hvorpå mennesker forstår kulturel lært kropslig opførsel som selvindlysende (1973 [1935]). I sin diskussion af personen forbandt Mauss sine ideer om kroppen med begrebet person, der tyder på, at alle mennesker har en følelse af åndelig og korporal individualitet (1985 [1938]).

I 1960'erne og 1970'erne blev kroppen fremtrædende som et emne af teoretisk og etnografisk bekymring. I sin analyse af opfattelsen brugte filosofen Maurice Merleau-Ponty (1982 [1962]) begrebet legemliggørelse til at forstå måder at kende og opleve verden

TRANSCA

omkring os gennem vores egne kroppe. Han foreslog, at fokus på kroppen øger bevidstheden om den sensoriske verden, af vores selvopfattelse og selvidentitet. Mary Douglas (1973) udforskede symbolske aspekter af kroppen og relaterede sociale betydninger. Hun foreslog ideen om "to kroppe", den fysiske og sociale, og argumenterede for, at den sociale krop begrænser, hvordan vi opfatter og oplever den fysiske krop. For Douglas er kroppen et billede af samfundet, således at forskellige former for social kontrol trækker på dominerende ideer om samfundet og passende regulerede og kontrollerede organer.

Nuværende stipendium på kroppen er blevet stærkt påvirket af feministiske og socialkonstruktionistiske perspektiver. I denne opfattelse er den sociale krop, konstrueret i form af dominerende social praksis eller kulturelle normer, et produkt af sociale processer. Denne tilgang hævder, at de betydninger, der tilskrives kroppen og de grænser, der findes mellem forskellige gruppers kroppe, er sociale produkter. Måden, som mennesker ser sig selv og andre på, er ikke kun formet af biologi, men også af de sociale verdener, de lever i. Derudover konstruerer folk visse forventninger og ideer om mandlige og kvindelige kroppe, der fungerer som mekanismer for social magt og kontrol.

a) Diskussion

Legemliggørelse vedrører processen med at forstå verden gennem levet kropslig oplevelse. Begrebet konceptualiserer kroppen som en social konstruktion, der produceres både fysisk (biologisk) og sociokulturelt). I denne henseende er kroppen i antropologien blevet undersøgt gennem tre forskellige perspektiver: (a) som et fænomenologisk erfarede individuelt legeme-selv, det vil sige hvert enkelt subjekt forstår det særlige ved sin egen krop, b) som et socialt eller symbolsk organ, der repræsenterer forholdet mellem natur og samfund som udtrykt ved kultur; og (c) som et politisk organ, hvorpå kontrol- og magtpolitikker er indskrevet i deres forskellige dimensioner (reproduktion, arbejde, sundhed) (Featherstone 1991, Csordas 1994, Weiss og Haber 1999).

Foucault ([1973] 1994) udtrykte den opfattelse, at den måde, mennesker ser kroppen på, er påvirket af dominerende diskurser, det vil sige tankesystemer sammensat af idéholdninger, handlingsforløb, tro og praksis, der konstruerer emnerne og den verden, de taler om. Syn på kroppen varierer fra samfund til samfund afhængigt af hvilke ideologier der får hegemoni i en bestemt kulturel ramme. Som sådan er kroppen en direkte måde for visse medlemmer af samfundet at gennemføre kontrol på. Institutionel magt som den, der findes i skoler, former både udseendet og den praksis, der er relateret til den enkelte krop.

b) Praktisk eksempel

Skoler er sociale institutioner, hvor manifestationer af disciplin, kontrol og magt kan observeres i hverdagens praksis. Neill og Caswell (1993) har argumenteret for, at lærere bør trænes i at genkende og dechifrere elevers kropssprog (gestus, ansigtsudtryk, stemmetone), så de er parate til at modvirke elevernes udfordringer over for deres autoritet.

I sin undersøgelse af to skoler i det nordlige England observerede Simpson (2000) elevernes

TRANSCA

overgang fra grundskole til sekundært niveau og forklarede vigtigheden af begrebet legemliggørelse i forståelsen af måder, hvorpå magtforhold kodes og udøves i skoler. Fra den første dag på gymnasiet mindede lærere eleverne om behovet for kropslig kontrol og overholdelse (ingen råb eller tale uden tilladelse, bliv i dit sæde, medmindre du har tilladelse til at forlade, ikke tyggegummi). Manglende overensstemmelse resulterede i et forudbestemt sæt konsekvenser (f.eks. En advarsel, navn på tavlen, tilbageholdelse, kontakt til forældre). De, der fulgte reglerne, fik et stempel for "god opførsel" eller fik lov til at spille spil eller se videoer efter eget valg (62).

Simpson hævdede, at et af skolens læseplaner er at sikre, at de studerende effektivt overvåges og disciplineres, især i forhold til kropslig udtryk og brug af fysisk rum (63). 'Kroppens læseplan' foreskriver detaljeret, hvad der tælles som acceptabel adfærd (ingen løb, ingen tyggegummi, ingen forlader klasseværelset, indtil klokken ringer osv.). Skolepersonalet forsøgte at håndhæve disciplin ved at påpege, at regler og begrænsninger er for elevernes egen sikkerhed (68). Skoler regulerede elevernes kropslige udseende og selvpræsentation gennem kjolepolitikker (ingen make-up eller neglelak, alle skjorter gemt i bukser eller nederdele). Studerendes kroppe skal overholde visuel og adfærdsmæssig æstetik. I forbindelse med dårlig opførsel implementerede gymnasielærere stereotyper af alder, fysisk udseende og passende opførsel ("du er større nu, ikke længere på juniorskolen"). Forkerte handlinger blev tilskrevet det faktum, at børnene endnu ikke havde mestret den kropslige kontrol, der var forventet i gymnasierne (70-74).

Tænk videre:

Hvordan former kulturelle antagelser og værdier vores ideer om kroppen?

Hvordan påvirker forskellige opfattelser af kroppen pædagogisk praksis? Og omvendt?

Hvordan afspejler kropslig praksis dominerende ideologier om selvet og dets væren i verden?

Hvordan påvirker skoleforskrifter og lærers disciplinære foranstaltninger kropsligt udtryk?

Hvilke former for modstand mod disciplin og kontrol og undergravelse af autoritet vedtager nogle studerende?

Nøgleord / krydsreferencer

Krop, magt, identitet, kulturel praksis, repræsentation

Litteratur

Csordas, T.J. (Ed.). (1994). *Embodiment and Experience: The Existential Ground of Culture and Self*. Cambridge: Cambridge University Press.

Douglas, M., (1973). *Natural Symbols*. New York: Vintage.

Featherstone, M. (et al.). (1991). *The Body*. London: Sage.

Foucault, M. (1993 [1974]). *The Birth of the Clinic*, Tavistock.

TRANSCA

Hertz, R., 2013 [1909]. The pre-eminence of the right hand: A study in religious polarity. *HAU: Journal of Ethnographic Theory*, 3 (2). (335–357).

Mauss, M. (1973 [1935]). Techniques of the body. *Economy and Society*, 2(1). (70-88).

Mauss, M. (1985 [1938]). The category of the person. In Carrithers, M., Collins, St., Lukes, St., (Eds) *Anthropology, philosophy, history*. Cambridge: Cambridge University Press. (1-25).

Merleau-Ponty, M., (1982 [1962]). *Phenomenology of perception*. London: Routledge.

Neil, S., & Caswell, C. (1993). *Body Language for Competent Teachers*. London & New York: Routledge.

Simpson, B. (2000). The Body as a Sign of Contestation in School. In Prout, A. & Campling, J. (Eds) *The Body, Childhood and Society*. London: Palgrave. (60-79).

Weiss, G. & Haber, H., F. (1999). *Perspectives on Embodiment: The Intersections of Nature and Culture*. New York: Routledge.

Authors: Ioannis Manos, Georgia Sarikoudi (GREECE)

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use, which may be made of the information contained therein.

